

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 10C/73/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711205165
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7711205165.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudcom JUDr. Zdenkom Švárnym, v právnej veci navrhovateľky H. H., XX.X.XXXX, G. E., X. XX, zastúpenej JUDr. Ľubošom Bajužíkom, advokátom so sídlom AK Humenné, Nám. slobody 2 proti odporcovi V. S., J. X.X.XXXX, G. I. J. Y., A. XXX/X, o vyporiadanie BSM po rozvode, t a k t o

rozhodol:

V y p o r i a d a v a bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov H. H. a V. S. tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikazuje nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX k. ú. N. a to trojizbový byt č. 9, na treťom poschodí sekcia bytového domu E., súpisné č. XXX na ulici S. I. N., zapísaný na parcele č. XXXX/X o výmere 1049 m², druh pozemku - zastavaná plocha o veľkosti 6563/622464 a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 6563/622464, bez povinnosti výplaty podielu na vyrovnanie podielov do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 22.5.2006 sa navrhovateľka domáhala vyporiadania BSM po rozvode, nakoľko medzi účastníkmi nedošlo k dohode o vyporiadaní BSM.

V priebehu konania zobrala navrhovateľka návrh, čo sa týka vyporiadania hnuťelných vecí späť. Žiadala v tejto časti konanie zastaviť, pričom s týmto súhlasil aj odporca, nakoľko čo sa týka hnuťelných vecí došlo medzi nimi k dohode o užívaní týchto vecí a predmetom konania ostalo len vyporiadanie nehnuteľností a to 3-izbového bytu, motorového vozidla Citroen a úspor, ktorých sa domáhala navrhovateľka.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav.

Z uznesenia tunajšieho súdu č. k. 10C 83/2006 - 294 zo dňa 18.3.2011 zistil, že konanie o vyporiadanie hnuťelných vecí bolo zastavené a ostatné nároky čo sa týka vlastníctva bytu, motorového vozidla a úspor nadobudnutých za trvania BSM boli vylúčené na samostatné konanie.

Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 10C 73/2011 - 56 zo dňa 25.9.2012 súd zistil, že bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX k.ú. N. a to 3-izbový byt č. 9, na 3.poschodí, sekcia bytového domu E., súp.č. XXX na ul. S. I. N., napísaný na parc. č. XXXX/X o výmere 1049m², druh pozemku zastavaná plocha o veľkosti 6563/622464 a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 6563/622464 s tým, že navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi sumu 7.000,-€, ktorú splatí v 3-och splátkach a to tak, že sumu 2.500,-€ je povinná uhradiť odporcovi do

31.3.2013, sumu 2.500,-€ do 31.8.2013 a sumu 2.000,-€ do 31.12.2013 pod následkami straty výhody splátok. Rozhodnutie o trovách konania ponechal po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samostatným uznesením.

V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 22.5.2006 domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) po rozvode, nakoľko medzi účastníkmi nedošlo k dohode o vyporiadaní. V priebehu konania navrhovateľka vzala späť návrh v časti vyporiadania hnuteľných vecí, s čím odporca súhlasil a keďže medzi účastníkmi konania došlo k dohode čo sa týka hnuteľných vecí, predmetom konania ostalo len vyporiadanie nehnuteľností a to trojizbového bytu, ďalej motorového vozidla Citroen a úspor, ktorých sa domáhala navrhovateľka. Uznesením 10C 83/2006 - 294 z 18.3.2011 súd konanie o vyporiadanie hnuteľných vecí zastavil, pričom ostatné nároky čo sa týka vlastníctva bytu, motorového vozidla a úspor nadobudnutých za trvania BSM vylúčil na samostatné konanie. V odôvodnení rozsudku ďalej súd uviedol aké dôkazy vykonal (zmluva o prevode vlastníctva družstevného bytu uzavretá medzi OSBD Michalovce a účastníkmi dňa 26.5.2003, rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 8C 127/2004 - 271 z 13.2.2006, ktorým bolo manželstvo účastníkov bolo rozvedené, čestné prehlásenie z 26.1.2005 (č.l. 26), vyjadrenie odporcu z 30.7.2007 (č.l. 126 - 130 spisu sp. zn.10C 83/2006), kde odporca navrhol, aby byt bol pridelený do podielového spoluvlastníctva v podiele 1/2 pre účastníkov a súhlasil s užívaním bytu navrhovateľkou a maloletými deťmi vrátane aj jeho podielu s tým, aby hnuteľné veci okrem motorového vozidla Citroen Saxo boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva. Ďalej uviedol, čo vyplynulo z výpovede navrhovateľky (č.l. 176 spisu sp. zn. 10C 83/2006), v ktorej navrhovateľka poukazovala na čerpanie medziúveru v r. 2007 a jeho prefinancovaní, ktorý ona výlučne štyri roky splácala a to až do júla 2004, pričom navrhovala, aby súd zaviazal odporcu na vyrovnanie podielového zániku BSM vyplatením navrhovateľke sumy 16.000,- € a v prípade, že s tým odporca nebude súhlasiť, aby bol byt pridelený do výlučného vlastníctva navrhovateľky a všetky ostatné veci pripadli odporcovi. Uviedol tiež, čo zistil zo správy Okresného riaditeľstva policajného zboru, Dopravný inšpektorát Vranov nad Topľou, z oznámenia RK Prokreal Michalovce o trhovej cene nehnuteľnosti a výpovede svedka F. H. (č.l. 45). Zistený skutkový stav právne posúdil podľa § 143 OZ, § 149 ods. 3 OZ, § 150 OZ. V konaní mal za preukázané, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudli účastníci za trvania manželstva, pričom časť financií na kúpu tohto bytu dostala navrhovateľka darom od svojich rodičov v sume 3.651,33 €, ktorú súd započítal pri vyporiadaní BSM na strane navrhovateľky, pričom z čestného prehlásenia zo dňa 26.1.2005 mal za to, že uvedenú sumu rodičia navrhovateľke darovali výlučne v apríli 1999 na kúpu trojizbového bytu v N., S. XXX, ktorý je predmetom vyporiadania. Súd mal za preukázané, že osobné motorové vozidlo Citroen Saxo bolo predmetom lízingu, pričom sumu lízingu splácal odporca až do jeho splatenia, a že v súčasnej dobe je motorové vozidlo vyradené z evidencie, nakoľko došlo k jeho poškodeniu, takže už nemá žiadnu zostatkovú hodnotu. Pri vyporiadaní zistenej masy BSM vychádzal z ust. § 150 OZ, podľa ktorého podiely manželov sú zásadne rovnaké a konštatoval, že je vecou úvahy súdov, aby určili výšku podielov manželov na spoločnom majetku, pričom nejde o ľubovoľnú úvahu, ale opierajúcu sa o dostatočne zistený skutkový stav. V danom prípade na základe toho, že na čas po rozvode boli maloleté deti účastníkov zverené do starostlivosti navrhovateľke, odchyľil sa od zásady rovnosti účastníkov tak, že navrhovateľke prikázal majetok v podiele 60 % z hodnoty bytu a odporcovi 40 % z hodnoty (hodnota 21.000 €). Pri rozhodovaní o tom, komu má byť prikázaný byt skúmal, ktorý z účastníkov sa pričínil o nadobudnutie bytu, ktorý je väčšmi odkázaný na byt, ako aj na solventnosť účastníkov. Keďže mal preukázané, že odporca má vyriešenú bytovú otázku, ale navrhovateľka starajúca sa o maloleté deti nie, prikázal byt do vlastníctva navrhovateľke. Brať do úvahy skutočnosť, že na kúpu tejto nehnuteľnosti darovali rodičia navrhovateľke sumu 3.651,33 €. Prihliadol aj na vyjadrenie odporcu, že na vyrovnanie podielov v prípade prikázania bytu do výlučného vlastníctva navrhovateľky žiadal vyplatiť sumu 7.000,- €. Keďže motorové vozidlo Citroen bolo odhlásené z evidencie motorových vozidiel a v súčasnej dobe má nulovú hodnotu, túto skutočnosť „do úvahy nebral“ (zrejme vozidlo nezahrnul do vyporiadania BSM - poznámka odvolacieho súdu). Súd povolil navrhovateľke sumu 7.000,- € splácať v troch splátkach a to tak, že sumu 2.500,- € jej povolil uhradiť do 31.3.2013, sumu 2.500,- € do 31.8.2013 a sumu 2.000,- € do 31.12.2013 (bez bližšieho odôvodnenia tohto rozhodnutia - poznámka odvolacieho súdu). O trovách konania nerozhodol s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O. s. p.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním odporca a to v celom rozsahu dôvodiac, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keďže súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z

nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je odvolacími dôvodmi v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ , d/ , f/ O.s.p. Vzhľadom na uvádzané dôvody a skutočnosti navrhoval odvolaciemu súdu, aby rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, pričom si uplatnil náhradu trov konania bez konkrétnej špecifikácie. V dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvého stupňa konal a rozhodol v jeho neprítomnosti a to v rozpore s ust. § 101 ods. 2 druhá veta O.s.p., pričom poukazoval na uznesenie NS SR zo dňa 20.7.2010 sp. zn. 3Obdo 11/2009 a keďže súd rozhodol v rozpore so zákonným ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. týmto postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a boli porušené jeho ústavné práva ako účastníka konania na prejednanie veci v jeho prítomnosti podľa článku 48 Ústavy SR. Na pojednávaní, na ktorom súd konal a vo veci rozhodol sa odporca riadne ospravedlnil a požiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Poukazoval na to, že aj keď konanie o vyporiadanie BSM prebiehalo niekoľko rokov, nebol súdom ako účastník konania vôbec vypočutý, čím mu nebolo umožnené vyjadriť sa priamo pred súdom k prejednávanej veci a k vykonaným dôkazom. Dával do pozornosti tú skutočnosť, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď predmetnú nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľky, ktorá už viac ako päť rokov býva mimo územia Slovenskej republiky, konkrétne v Anglicku a nemá záujem sa vrátiť na Slovensko. Navrhovateľka má svoju bytovú otázku tak vyriešenú v Anglicku ako aj na Slovensku, keďže je podielovou spoluvlastníčkou bytu v E., ul. X. XX. Súd prihliadol len na dôkazy zo strany navrhovateľky, pričom na dôkazy o vynakladaní vlastného majetku odporcu na nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vyporiadania v čase po rozvode manželstva, pri rozhodovaní vôbec nevzal do úvahy a ani v napadnutom rozsudku sa vôbec nevysporiadal s tým, prečo tieto dôkazy nezohľadnil. Vytýkal súdu, že nerešpektoval rovnosť podielov účastníkov a tým, že navrhovateľke prikázal majetok v podiele 60 % z hodnoty bytu, rozhodol nesprávne.

Rozsudok napadla včas podaným odvolaním aj navrhovateľka dôvodiac, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu a preto navrhovala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a to tak, aby predmetnú nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva odporcu s tým, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 16.000,- € a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj nahradiť trovy konania pred súdom prvého stupňa ako aj odvolacím súdom. Poukazovala na tú skutočnosť, že odporca po jej odchode z bytu byt naďalej užíval len pre seba a to až do augusta 2006, pričom nájom za byt riadne neplatil a výška dlhu bytovému družstvu v Michalovciach za nájom od 1.1.2005 dosiahla k 30.9.2005 sumu 18.496,- Sk, pričom navrhovateľka od júla 2004 z bytu odišla. Odporca znehodnocuje zariadenie bytu a poškodzuje ho a preto je predmetný trojizbový byt t.č. v absolútne nevyhovujúcom stave na bývanie pre maloleté deti. Od r. 2007 sa navrhovateľka s maloletými deťmi odsťahovala do Anglicka, pričom bytovú otázku má vyriešenú tak ako ona, tak aj odporca. Odporca sa podľa navrhovateľky zdržiava na území SR a preto by bolo logické byt prikázať jemu do výlučného vlastníctva, pretože má možnosť ho využívať. Navrhovateľka sa v budúcnosti chce natrvalo zdržiavať vo Veľkej Británii. Poukazovala na to, že za trvania manželstva, vo februári 2003, nadobudli spoločne osobné motorové vozidlo Citroen Saxo, keďže zaplatili spoločne akontáciu vo výške 181.796,20 Sk a zvyšok ceny bol uhradený formou lízingových splátok po dobu trvania 36 mesiacov, pričom celková hodnota motorového vozidla bola spolu cca 380.000,- Sk. Zo spoločných finančných prostriedkov na akontáciu použili úspory vo výške 131.796,- Sk, zvyšnú sumu 50.000,- Sk si požičali od jej rodičov. Túto sumu im však spoločne s odporcom v troch splátkach vrátili. Predmetné motorové vozidlo ale od kúpy používal výhradne odporca a to aj po rozvode manželstva. V čase nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode dňa 4.4.2006, došlo k úhrade všetkých lízingových splátok za motorové vozidlo. Vytkla súdu, že pri vyporiadaní BSM neprihliadol na skutočnosť, že zo spoločných finančných prostriedkov na kúpu osobného automobilu v celkovej hodnote cca 380.000,- Sk sa použilo ku dňu podania návrhu na rozvod, teda za trvania manželstva celkom 280.996,- Sk. Navrhovateľka taktiež poukazovala aj na uznesenie o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 7.6.2011, ktorým súd zakázal odporcovi akýmkoľvek spôsobom nakladať s predmetným vozidlom, s tým, aby do právoplatného rozhodnutia vo veci odporca dané vozidlo nepreviedol na tretiu osobu, alebo ho inak nescudzil alebo nepoškodil, ale odporca dané vozidlo naďalej využíval pre svoje účely a dňa 25.10.2011 dal auto zošrotovať, čo urobil s tým úmyslom, aby sa vyhol započítaniu hodnoty vozidla do vyporiadania BSM. Uvedenú skutočnosť ale súd neskúmal, taktiež neprihliadol ani na ich spoločné úspory vo výške 11.300,- €, ani peniaze na účtoch maloletých detí vo výške 53.158,82 Sk, ktoré odporca z účtov vybral. Poukázala na to, že odporca v čase rozvodu manželstva, ako aj po rozvode pracoval na území Talianska, a peniaze si zhromažďoval na svojom účte v talianskej pobočke banky Raiffeisen bank. Neprihliadol ani na spoločné úspory, ktoré použil odporca na rozbiehanie podnikania v r. 2005, kedy dňa 27.5.2005 vybral z účtu maloletých detí v Prvej stavebnej sporiteľni úspory v celkovej výške 53.158,82 Sk a použil ich na rekonštrukciu svojho

domu, ktorý zdedil. Uvedenú skutočnosť súd taktiež nezohľadnil. Taktiež nezohľadnil príjem odporcu zo Švajčiarska, kde pracoval za posledné obdobie. Poukazovala aj na predbežnú dohodu uzavretú medzi účastníkmi konania v júli 2010, v ktorej sa odporca zaviazal vyplatiť navrhovateľke sumu 18.000,- € do konca roka 2010. Túto dohodu odporca nedodržiaval, napriek zníženiu sumy z jej strany na 16.000,- Sk. Uvedenú skutočnosť súd prvého stupňa taktiež nebral do úvahy a ani sa ňou nezaoberal.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že odporca svojimi pokusmi a zmenou návrhov v priebehu konania sa vo výraznej miere podieľal na predlžovaní celého konania, ktoré aj z týchto dôvodov trvalo dlhých 6 rokov a preto požiadala o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci, nakoľko má obavu z toho, že odporca bude ďalej úmyselne odročovať pojednávajúce na poslednú chvíľu z rôznych dôvodov, čím sa dĺžka súdneho konania opäť predĺži. V žiadosti o rozhodnutie vo veci uviedla, že aj keď odporca disponuje finančnými prostriedkami (č.l. 95 spisu), ak chcela zabrániť predaju bytu verejnou dražbou nedoplatok za byt a zmluvnú pokutu v sume 1.200,55 € uhradila.

Z uznesenia krajského súdu č.k. 11Co 125/2013-111 zo dňa 29.11.2013 súd zistil, že krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

Svoje rozhodnutie založil na zistení, že zistil, že postupom súdu prvého stupňa bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom, preto rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ ods. 2 OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) treba vo všeobecnosti rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorým účastníkovi znemožní zúčastniť sa konania alebo realizovať ďalšie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza, ale aj rozhodnutím samým. Takýmto rozhodnutím je aj rozsudok, ktorý je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá požiadavkám riadneho odôvodnenia a presvedčivého rozhodnutia vyplývajúcom z § 157 ods. 2 O.s.p. a uvedených zásad, keďže súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku neuviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, tak po skutkovej ako i právnej stránke veci. V odôvodnení rozsudku iba konštatoval skutočnosti, že navrhovateľka sa stará o maloleté deti, ktoré jej boli rozhodnutím súdu zverené do starostlivosti a nemá vyriešenú bytovú otázku, a preto prikázal byt do výlučného vlastníctva navrhovateľke. Taktiež vzhľadom na to, že na čas po rozvoде boli navrhovateľke zverené maloleté deti súd sa odchyľil od zásady rovnosti účastníkov na spoločnom majetku a to tak, že pokiaľ ide o podiel zo spoločného majetku, súd navrhovateľke prikázal majetok v podiele 60 % z hodnoty bytu a odporcovi 40 % z hodnoty, pričom vychádzal z hodnoty bytu 21.000,- € ako aj zo skutočnosti, že samotný odporca navrhol zaviazat' navrhovateľku v prípade prikázania bytu do jej výlučného vlastníctva na zaplatenie sumy 7.000,- €. Taktiež súd vzal do úvahy tú skutočnosť, že na kúpu tejto nehnuteľnosti darovali rodičia navrhovateľky sumu 3.651,33 €. Sumu 7.000,- € súd zaviazal navrhovateľku splácať odporcovi v troch splátkach, v zmysle ich určenia a špecifikácie. Z odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k rozhodnutiu o prikázaní bytu č. 9 na treťom poschodí v bytovom dome E. súp. č. XXX na ul. S. v k. ú. N. do výlučného vlastníctva navrhovateľke ale nemožno zistiť, ktoré skutočnosti viedli súd k takémuto rozhodnutiu vo veci v zmysle vykonaných dôkazov, ktoré mal súd za preukázané a z akých konkrétnych dôkazov pritom vychádzal, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a na základe akých nesporných či preukázaných skutočností (skutkových zistení) dospel k tomuto záveru, resp. prečo prihliadol na návrh odporcu a nie navrhovateľky a tak prečo pri svojom rozhodnutí prihliadol iba na skutočnosť, že odporca navrhoval zaviazat' navrhovateľku v prípade prikázania bytu do jej výlučného vlastníctva na zaplatenie sumy 7.000,- €. Uvedená skutočnosť nie je zrejماً z odôvodnenia rozsudku a to s poukazom na tú skutočnosť, ako aj prehlásenie navrhovateľky, že má vyriešenú bytovú otázku a chce sa natrvalo zdržiavať vo Veľkej Británii spolu aj s maloletými deťmi, a teda prečo súd prikázal predmetný trojizbový byt do výlučného vlastníctva navrhovateľky. S poukazom aj na tú skutočnosť, ktorú uviedla, že byt je t.č. v stave neschopnom užívania navrhovateľkou s maloletými deťmi, ktorá sa aj tak mieni natrvalo s maloletými deťmi zdržiavať na území Veľkej Británii, kde t.č. deti študujú. Z odôvodnenia rozsudku taktiež nie je zrejماً ani skutočnosť, prečo súd nebral do úvahy skutočnosť, tvrdené oboma účastníkmi konania o nadobudnutí motorového vozidla Citroen Saxo. V odôvodnení rozsudku niet ani zmienky o tom, preto súd

nezohľadnil úspory účastníkov konania nadobudnuté počas trvania manželstva bližšie konkretizované v odvolacích námietkach navrhovateľky ako aj ich použitie, taktiež úspory na stavebnom sporení, pričom je zrejmé, že predmetom vyporiadania boli okrem hnuiteľných vecí a predmetnej nehnuteľnosti, aj osobné motorové vozidlo značky Citroen Saxo, ako aj spoločné úspory citované v petite návrhu.

Podľa § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

V zmysle hore citovaného zákonného ustanovenia tak vyporiadanie BSM znamená nielen rozdelenie hnuiteľných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého BSM, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov, vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva a to podľa zásad uvedených v § 150 OZ a teda ide o tzv. vyporiadanie v širšom slova zmysle.

Neuvedenie úplných a presvedčivých dôvodov v rozhodnutí tak zakladá nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo odvolaciemu súdu neumožňuje preskúmať správnosť právnych záverov súdu prvého stupňa vo vzťahu k hodnoteniu významu jednotlivých posudzovaných skutkových okolností na oboch sporových stranách v rámci zákonných kritérií (§ 150 OZ) a pri úvahe súdu, na základe ktorej rozhodol o prikázaní predmetného bytu do výlučného vlastníctva navrhovateľky, preto rozhodnutie v tejto otázke treba považovať aj za predčasné a teda nesprávne.

Z uvedených dôvodov musel byť rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho povinnosťou vec prejednať postupom súladným s občianskym súdnym poriadkom a článkom 46 Ústavy SR, článok 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, vykonať účastníkmi navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné dôkazy, vykonanie ktorých bude nevyhnutné pre rozhodnutie o veci a na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia všetkých rozhodujúcich skutočností a vyhodnotenia vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti podľa zásad uvedených v § 132 a nasl. O.s.p. opätovne rozhodne o vyporiadaní zaniknutého BSM podľa zásad vyplývajúcich z § 150 OZ a ustálenej súdnej praxe a to taktiež v zmysle § 143 OZ s poukazom na petit návrhu. Nové rozhodnutie o veci súd prvého stupňa riadne odôvodní v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby bolo preskúmateľné a vysporiadalo sa so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní, ako aj s námietkami navrhovateľky a odporcu a tiež so skutočnosťami, ktoré uviedli účastníci konania v podanom odvolaní a to najmä odvolacími dôvodmi navrhovateľky.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť, lebo by tým porušil zásadu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 O.s.p.), keďže by svoje rozhodnutie založil na iných podstatných východiskách, ako súd prvého stupňa a tým by účastníkom odoprel právo namietať správnosť právneho názoru odvolacieho súdu na inštančnom vyššom súde, pričom nedodržanie uvedenej zásady by zároveň znamenalo porušenie stanoveného postupu, ktorým sa každý môže domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde článok 43 ods. 1 Ústavy SR (uverejnenom pod č. 460/92 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), článok 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ustanovenie zákona č. 23/1991 Zb.) a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd (uverejneného oznámením č. 209/92 Zb. a č. 102/99 Z.z.) a zasahovalo by do práva na súdnu ochranu, zaručeného uvedenými normami, obsahom ktorého je (v rámci spravodlivého procesu) i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejedнала v dvojinstančnom konaní.

Súd po zrušujúcom uznesení krajského súdu vykonal vo veci ďalšie dokazovanie a zistil tento skutkový stav :

Z výpovede žalovaného súd zistil, že on sa ku všetkým skutočnostiam vyporiadaniam BSM vyjadril písomne. Čo sa týka dohody, ktorú uviedol právny zástupca navrhovateľky uviedol, že áno, je pravda, že bola pripravená dohoda, aj v súčasnej dobe on sa nebráni uzavretiu dohody, avšak nemá dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie navrhovateľky. Uviedol, že navrhuje, aby byť predali a z tohto

výnosu by potom bola uspokojená navrhovateľka. Uviedol, že je ochotný sa s navrhovateľkou dohodnúť na tom, že keď predá byt vyplatí jej 16.000,-€.

Na pojednávaní dňa 27.5.2014 právny zástupca navrhovateľky uviedol, že podarilo sa jej nájsť záujemcov o kúpu tohto bytu a preto navrhli taký postup, že dohodne sa termín a miesto stretnutia a uzavrie sa kúpna zmluva s tým, že jeho klientka požaduje sumu 16.000,-€ plus náklady, ktoré vynaložila na byt navyše, na čo predložila doklady na čo všetko zaplatila poplatky. Uviedol, že navrhovateľka požaduje 16.000,-€ plus tie náklady, čo by bolo navyše to by sa rozdelilo 50 na 50.

Odporca uviedol, že s takým návrhom súhlasí a súhlasil s tým, aby bolo pojednávanie odročené.

Na pojednávaní dňa 24.6.2014 právny zástupca navrhovateľky uviedol, že odporca sa nedostavil v dohodnutý deň na uzavretie kúpnopredajnej zmluvy, pričom mu telefonicky oznámil, že on do 24.6. zabezpečí kupca, ktorý dá vyššiu sumu za uvedený byt, ako aj predloží kúpnopredajnú zmluvu na podpis, čo však neurobil.

Zo správy predloženej právnym zástupcom navrhovateľky zo dňa 10.6.2014 súd zistil, že na 10.6. bolo dohodnuté stretnutie s V. S. a p.Y. za účelom podpísania kúpnej zmluvy na predaj sporného bytu, pričom právny zástupca navrhovateľky čakal v AK približne od 8.30 do 9.45 Hod.

Z ospravedlnenia odporcu zo dňa 24.6.2014, ktoré došlo po pojednávaní dňa 24.6. súd zistil, že tento žiada odročiť pojednávanie na neskorší termín t.j. najneskôr do konca roka 2014, keďže nie je možné urýchľovať takýto proces ako je predaj nehnuteľnosti, pretože do toho času sa nepodarilo predáť byt, ktorý je predmetom BSM a vysporiadať účastníkov konania, ako bolo dohodnuté na predošlom pojednávaní dňa 27.5.2014.

Zo žiadosti o rozhodnutie vo veci zo dňa 1.7.2014 súd zistil, že navrhovateľka žiadala vyhlásiť rozsudok, na základe ktorého prikáže nehnuteľnosť, ktorá je predmetom konania do výlučného vlastníctva navrhovateľky ako aj zaviazá odporcu uhradiť navrhovateľke presnú polovicu zo sumy 1.201,05€, ktorú vynaložila na uhradenie dlhu za byt v októbri 2013 a taktiež polovicu novovzniknutého dlhu za byt k máju 2014 vo výške 1.167,13 €, ako aj o uhradenie polovice všetkých v budúcnosti novovzniknutých nákladov za byt, až do právoplatného rozhodnutia súdu s tým, že odporca nemá nárok na vyplatenie žiadnej náhrady z titulu, že odporca zo spoločného majetku vyčerpal úspory v hodnote 11.300,-€, minul detské úspory vo výške 53.158,82 Sk ako aj užíval a znehodnotil spoločne nadobudnuté osobné motorové vozidlo Citroen Saxo v celkovej hodnote 380.000,-Sk. Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom nie je žiadna dohoda možná, nakoľko z jeho strany ide len o prázdne sľuby, ktorými so zo všetkých vrátane súdu ťahuje. Poukázala na to, že prvýkrát na dohodu s odporcom pristúpila v júli 2010 s tým, že na pojednávaní bola ústne uzavretá predbežná dohoda na základe ktorej sa odporca zaviazal vyplatiť jej sumu 18.000,-€ ako majetkové vyrovnanie za spoločný byt v N., ktorý mal pripadnúť jemu s tým, že odporca už minul na svoje účely všetky spoločné úspory a to vo výške 11.300,-€ ako aj znehodnotil spoločné motorové vozidlo v cene 380.000,-Sk. Naposledy došlo k pokusu o uzavretie dohody s odporcom na pojednávaní dňa 27.5.2014, kedy mu bol predložený návrh byt spoločne predáť s tým, že jej ako náhrada za majetkové vyrovnanie prípadne z predaja čiastka 16.000,-€ plus náklady, ktoré na byt vynaložila navyše. Odporca bol oboznámený s tým, že keď sa k podpisu kúpnopredajnej zmluvy nedostaví, a predaj zmarí, bude sa to vnímať ako jeho nezáujem o byt a riešenie problému ako takého. Pričom odporca vyhlásil, že s takýmto návrhom súhlasí. Podľa jej názoru išlo z jeho strany len o prázdne sľuby, nakoľko sa k podpisu kúpnopredajnej zmluvy na deň 10.6.2014 nedostavil a ani to neodôvodnil, a to aj napriek tomu, že bol o termíne riadne a včas informovaný a navyše k podpisu zmluvy zbytočne sa dostavili kupujúci, ktorí kvôli tomu pricestovali zo zahraničia a mali záujem byt vyplatiť v hotovosti, čím by došlo k ukončeniu celého konania.

Z písomnej záverečnej reči navrhovateľky zo dňa 14.10.2014 (č.l.170) súd zistil, že navrhuje prikázať do výlučného vlastníctva navrhovateľky sporný byt, odporcu zaviazat' uhradiť navrhovateľke presnú polovicu zo sumy 1.201,05 €, ktorú vynaložila na uhradenie dlhu za byt v októbri 2013 a tiež polovicu novovzniknutého dlhu za byt k 31.8.2014 vo výške 1.358,32 €, ako aj uhradenie polovice všetkých v budúcnosti novovzniknutých nákladov za byt, až do právoplatného rozhodnutia súdu. Do výlučného vlastníctva odporcu prikázať úspory v hodnote 11.300,-€ ako aj detské úspory vo výške 53.158,82 Sk, ktorými výlučne disponoval a disponuje odporca, aj keď tieto pochádzajú z príjmov patriacich do BSM

ako aj spoločne nadobudnuté motorové vozidlo Citroen Saxo 1,5 D Firio v celkovej hodnote 380.000,- Sk a trovy konania a právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 3 OSP.

Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 149 ods. 1 OZ ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 OZ ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

V danom prípade predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd vyporiada len tie veci (majetok patriaci do tohto vlastníctva, ktorý účastníci urobili predmetom konania). V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov a to ani pokiaľ ide o rozsah tohto spoluvlastníctva, ani pokiaľ ide o spôsob jeho vyporiadania. Vyporiadanie sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle t.z., že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Pri vyporiadaní BSM vo všeobecnosti by mali byť medzi účastníkov rozdelené veci v pomere zodpovedajúcom veľkosti podielov. Vždy treba dbať na to, aby účastníkom bolo zrejmé, z čoho súd pri rozhodovaní vychádzal a ktoré veci a práva podľa zistenia súdu patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pri určení ceny veci na účely vyporiadania BSM však treba vychádzať z ceny vecí v čase vyporiadania, avšak z ich stavu v čase zániku BSM. Okamih, keď dôjde k zániku BSM je rozhodujúci nielen pre určenie spoločného majetku, ale aj pre určenie jeho hodnoty. Pri určení ceny sa spravidla vychádza z ceny v čase, keď sa vyporiadanie vykonáva (§ 154 ods. 1 OSP). Avšak kto určitú vec od zániku BSM do vyporiadania užíval sa môže určiť cena v čase zániku, bez ohľadu na cenu v čase vyporiadania, ak mu vec má zostať. Opatrenie ide predovšetkým na jeho vrub.

Na základe takto vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých dôkazov a v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že medzi účastníkmi nedošlo k mimosúdnej dohode vyporiadaním BSM a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. v konaní má súd za preukázané, že účastníci za trvania manželstva nadobudli nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vyporiadania, čo vyplýva z predloženého LV č. XXXX k.ú. N.. Súd má takisto v konaní za preukázané, že túto nehnuteľnosť nadobudli účastníci za trvania manželstva, pričom časť financií na kúpu tohto bytu dostala navrhovateľka darom od svojich rodičov v sume 110.000,- Sk (3.651,33€), ktorú sumu súd započítal pri vyporiadaní BSM na strane navrhovateľky, pretože z čestného prehlásenia zo dňa 26.1.2005 má za to, že uvedenú sumu rodičia navrhovateľky darovali výlučne jej v apríli r.1999 na kúpu 3-izbového bytu v N., S. XXX. Súd vychádzal z hodnoty bytu 21.000,-€. Súd má takisto za preukázané, že počas trvania manželstva mali účastníci nasporené úspory vo výške 11.300,-€, ktoré odporca použil na svoje osobné účely, za účelom podnikania, čo má súd za preukázané z jeho výpovede v konaní o rozvod manželstva č.k. 8C 127/2004-271 zo dňa 13.2.2006 na č.l. 68, kde odporca uviedol, že podniká s dvoma spoločníkmi, musel investovať do nákupu náradia a tieto investície boli vo výške niekoľko desiatok tisíc z jeho strany. Rovnako má súd za preukázané, že počas trvania manželstva odporca vybral peniaze zo stavebného sporenia pre maloleté deti v sume 53.158,82 Sk, čo má súd takisto za preukázané z výpovede odporcu v rozvodovom konaní, kde uviedol, že peniaze, ktoré vybral zo stavebného sporenia detí boli použité na stavebný účel, na úpravu domu, ktorý vlastní vo Vranove nad Topľou a v tomto dome zatiaľ

nebýva. Vzhľadom na uvedené súdu prikázal uvedený byt do výlučného vlastníctva navrhovateľke, ktorý sama navrhla na poslednom pojednávaní cestou právneho zástupcu ako aj v záverečnej reči, pričom neviazal navrhovateľku vyplatiť podiel navyše pre odporcu, nakoľko súd započítal do zaniknutého BSM aj sumu 11.300,-€ spoločné úspory, ktoré použil odporca na vlastné účely, rovnako sumu 53.158,82 Sk, ktoré takisto odporca použil na vlastné účely na stavbu svojho rodinného domu. Ďalej súd započítal aj cenu motorového vozidla v čase zániku BSM, keďže aj po zániku BSM v roku 2006 toto motorové vozidlo, ktoré bolo splatené za trvania manželstva neustále až do roku 2011, kedy toto bolo vyradené z evidencie motorových vozidiel používal odporca. Podľa názoru súdu v čase zániku BSM v r. 2006 hodnota motorového vozidla predstavovala sumu 8.500,-€ a z toho dôvodu rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože opotrebenie ide predovšetkým na jeho vrub.

Čo sa týka uplatňovaného nároku na uhradenie sumy 1.201,05 €, ktorú navrhovateľka vynaložila na uhradenie dlhu za byt v októbri 2013 a tiež polovicu novovzniknutého dlhu za byt k 31.8.2014 vo výške 1.358,30 € ako aj o uhradenie polovice všetkých v budúcnosti novovzniknutých nákladov za byt až do právoplatného rozhodnutia súdu, súd poukazuje na to, že tieto nároky nepatria do zaniknutého BSM, nakoľko BSM zaniklo rozvodom manželstva, právoplatným rozsudkom v roku 2006 a tieto nároky si môže navrhovateľka uplatniť samostatnou žalobou.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 OSP a to tak, že o nich bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O. s. p. len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.